

annyit tudott a zenéből, hogy a tempóban orgonált és rögtönzött, a milanoi konzervatorium felvételi vizsgálatán nem tartották elég tehetségesnek . . . magánúton tanult, 26 éves korában írt első operája csak félsikert aratott, a másodikat meg éppen csak egyszer adták elő . . . De a harmadik operáját már a híres szigorú milanoi Scala adta elő, s csakhamar Bécs és Párizs operaházai is műsorukra tűzték: „Nabucadonosz” (1842; Nemzeti Színházunk Solera szövegét Egressy Bénivel fordíttatta le s bemutatta 1847 jan. 2.) Innen kezdve, elég kevés eltéréssel, fölfelé ívelt V. pályája. Csak nálunk is előadott művei ezt fényesen bizonyítják: „Ernani” (1844; Hugo Victor „Hernani”-jából írta Piave. Ford. Egressy B. Nemzeti Színház, 1847 febr. 13. M. Kir. Operaház már 1884 okt. 30.): „A két Foscari” (1844; szöv. Piave; Nemzeti Színház, 1850. dec. 9.); „Attila”, (1845; szöv. Solera; Nemzeti Színház olasz társulattal, 1852 júl. 17-én mutatta be, magyarul: 1857-ben); „Macbeth”, (1847; mostanában némi szövegmódosítással újra játsszák Németországban: Shakespeare-ből Piave, ford. Egressy; Nemzeti Színház, 1848 febr. 26.); „A haramiák”, (1847; Schillerből írta Maffei; Nemzeti Színház, olasz társulattal 1852 aug. 2., magyarul 1853 május 5.); „Mitter Luiza” (1849; Schiller „Ármány és szerelem”-éből Cammarano; mostanában szövegmódosítással újra műsoron van. Németországban; Nemzeti Színház, 1851 máj. 30.); „Rigoletto”, (1851; Hugo V., „A király mulat”-jából Piave, ford. Nádaskay Lajos; Nemzeti Színház, 1852 dec. 18., M. Kir. Operaház; 1885 júl. 28.); „A troubadour” (1853; Cammarano, ford. Nádaskay; Nemzeti Színház, 1854 okt. 31., Operaház: 1884 dec. 7.); „Traviata”, (1853; ifj. Dumas „Ganthier Margit”-jából („Kaméliás hölgy”) Piave.ford. Pataki; Nemzeti Színház; 1857 nov. 10. „Tévedt nő” c.; Operaház: 1884 október 18. 1913 óta Lányi Viktor új ford.); „Guzman Johanna” (1855; „A sicíliai vecsernye” eredeti c. a. mostanában felújították Németországban; Nemzeti Színház, 1856 okt. 7.); „Az álarcos bál” (1858-ban írta, de csak 1859-ben mu-

tatták be. Ford. Böhm Gusztáv, Nemzeti Színház, 1864 jan. 16., Operaház: 1884 nov. 13.; 1913 óta Zoltán Vilmos fordításában); „A végzet hatalma” (1862; Piave szöv. ford. Böhm Gusztáv. Nemzeti Színház, 1875 nov. 9.; Operaház: a Werfel Franz-féle szövegátdolgozásban, Lányi V. ford. 1929 márc. 23.); „Don Carlos” Párizs, 1867; Schillerből Mèry és Du Locle; Nemzeti Színház, 1868 március 14.); „Aida” (Kairo, 1871; Mariette bey, Du Locle és Ghislanzoni, szöv. ford. Ormai Ferenc; Nemzeti Színház, 1875 ápr. 10.; Operaház: 1885 ápr. 12.; Zoltán V. újra ford. 1913.) „Otello” (1887; szöv. Shakespeare-t 4 felvonásra rövidítette s egy híressé vált Jago-monologgal bővítette Arrigo Boito, ford. Radó Antal; Operaház, 1887 dec. 8. Uj ford. Kardos Istvántól 1919.), „Falstaff” (Shakespeare „IV. Henrik”-jéből és „Windsori víg asszonyok”-jából, Boito; ford. Lányi V. Operaház: 1927 máj 12.). — A V. jó barátjának, Manzoni Allesandro történetbűvár és regényírónak halála (1873 máj.) évfordulójára írt „Requiem”-et az Operaház 1903 ápr. 7 óta szintén több ízben előadta.

Verebes Ernő, filmszínész, sz. 1902 dec. 6.-án, Newyorkban. Ott és Budapesten végezte iskoláit. 1913-ban filmen szerepel („Romlott emberek között”) és ettől kezdve nevét felkapja a hír és viszi külföldre is. Ezidőben egyre-másra kapja a híres gyermek-szerepeket az „V-ik osztály”, „Pál uccai fiúk”, „Mire megvénülünk” c. darabokban. Közben elvégzi Rákosi Szidi színésziskoláját és táncos-színész lesz a Blaha Lujza Színházban. 1925-ben Berlin hódította el a film számára. Főbb film-szerepei: gróf Zirsky (Blaué Donau), Bubenik (Noszty fiu esete), Bob (Kisértet a vonatban), Ottokár (Cigánybáró), továbbá: Cirkuszhercegnő, Marica grófnő, Donauwalzer főszerepei stb. 1931-ben Hollywoodba szerződött, hangosfilmre.

Veress Irén, színésznő, sz. 1889 aug. 28.-án, Vajdahunyadon. 1910-ben elvégezte az Országos Színészegyesület isko-